

ה"ט 58820/01/21 - יוסף צבי פלג, נגד אברהם מלכה,

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 58820-01-21 פלג נ' מלכה

בפני	כבוד השופט אבישי רובס
מבקש	יוסף צבי פלג,
נגד	
משיב	אברהם מלכה,

החלטה

1. בפני בקשה לצו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן "החוק").

2. המבקש טען בבקשתו, כי ביום 29.1.2021 גילה שארבעת צמיגי רכבו נוקבו. לטענתו, מי שאחראי לניקוב הצמיגים הוא המשיב, לאור סכסוך הקיים בין הצדדים בעניין תשלומי וועד הבית.

המבקש צירף לבקשתו אישור בדבר הגשת תלונה מיום 31.1.2021 וכן, מכתב שצירף לאותה תלונה. לטענתו, כאמור במסמכים הנ"ל, ביום 29.1.2021 בשעה 07:40 הוא גילה שצמיגי מכוניתו נוקבו, ככל הנראה על ידי המשיב. הוא העריך, כי האירוע קשור לדו"ח כספי לשנת 2020 של הבית המשותף בו מתגוררים הצדדים, שנערך על ידיו מתוקף תפקידו כגזבר, ואשר הופץ באותו שבוע על ידי יו"ר הוועד. במסגרת הדו"ח פורטו, בין היתר, הוצאות לתיקון חבלות ברכוש המשותף שתוקנו בשנת 2020, כאשר החשוד העיקרי בביצוען הוא המשיב. בנוסף, כלל הדו"ח פירוט של הדיירים אשר טרם שילמו את חובם לוועד הבית וביניהם, גם מספר הדירה של המשיב.

המבקש טען, כי "ייתכן, שהפיגוע אירע בגין בקשת הוועד לפטור את אבי מלכה מתשלום כספי וועד בית בתמורה לתיקון ליקויים בבניין ללא אישור כל הדיירים (כפי שדורש החוק)".

נטען, כי לאחרונה עלה הנושא השנוי במחלוקת בין בעלי הדירות, בנוגע לתשלום דמי וועד הבית וכי לדאבונו, בכל פעם שהנושא עולה, הוא חווה אלימות.

המבקש ציין, כי בחודש דצמבר 2019 נוקבו ארבעה גלגלי רכבו והוגשה על ידו תלונה למשטרת ישראל. בעקבות אירוע זה, ולאחר תקופה של אלימות מילולית כלפיו, פגיעה ברכוש המשותף ופגיעה ברכושו הפרטי,

עמוד 1

הוא חש מאוים והגיש נגד המשיב בקשה בגין הטרדה מאיימת. בקשתו התקבלה ומאז קבלת הצו בדצמבר 2019 הכל השתנה. לטענתו, המשיב חש מורתע והשקט חזר לבניין. המבקש טען, כי כבר ביום 22.6.2020 הוא פנה לחוקר בשם אלי שקד, במחלקת חקירות במשטרת חוף, וטען בפניו כי הוא חש שכאשר יעלו הנושאים השנויים במחלוקת פעם נוספת, הוא יהיה שוב בסכנה. המבקש הבהיר, שלמרות כל תלונותיו למשטרה בגין פגיעה ברכושו (ניתוק צינור מים, ניפוץ שעון מים, מילוי מנעול ביתו בדבק וניקוב הצמיגים של רכבו), המשטרה לא עשתה דבר. נטען, כי אותו אלי שקד הנחה את מפקד הרובע להסביר למשיב כי במידה וינוקבו צמיגים פעם נוספת, הוא יעצר.

במהלך הדיון שהתקיים בפני במעמד צד אחד ביום 31.1.2021, מיד לאחר הגשת הבקשה, חזר למעשה המבקש על הנטען בתלונה שהגיש למשטרה. הוא הדגיש, כי התריע מראש שברגע שיתעורר נושא דמי וועד הבית והוא יוציא דו"ח כספי, הוא יינזק. המבקש הציג תמונות של הרכב וצמיגיו המנוקבים וכפי שעולה מהתמונות, כל ארבעת הצמיגים נחתכו בצד. לשאלותי השיב, כי באותו אירוע לא נוקבו גלגלי רכבים נוספים וכי הוא סבור שהמשיב אחראי לאירוע לאור חילוקי הדעות ביניהם בעניין וועד הבית. המבקש אישר, כי לא קיימות מצלמות אבטחה במקום וכי הוא לא יכול לראות את החניה מדירתו. המבקש הסביר, כי ביום 29.1.2021 הגיעה ניידת למקום, תיעדה את הפרטים, הוא הונחה להגיש תלונה, וכך עשה. לשאלת בית המשפט השיב, כי לאחר מתן הצו הקודם בשנת 2019, לא היה בין הצדדים דין ודברים, גם לא לאחר הוצאת דו"ח וועד הבית, כאמור. לטענתו, לכשיצא מדירתו יום לפני הדיון, הוא פגש במשיב אשר בירך אותו לשלום, כאילו לא קרה כלום. נטען, כי כך מתנהג המשיב - "יום לפני האירוע הוא יגיד לך שלום, אחר כך הוא יפגע בך ולמחרת, הוא יבוא שוב ויגיד לך שלום כאילו כלום לא קרה". גב' פלג, אשתו של המבקש, הוסיפה כי היא מפחדת מהמשיב ולא מרגישה בטוחה בביתה.

3. בהחלטתי מיום 31.1.2021 ניתן צו זמני לפי סעיף 4 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, במעמד צד אחד ונקבע דיון במעמד הצדדים להיום.

4. ביום 1.2.2021, הגיש המשיב בקשה שכותרתה "בקשה לעו"ד מהסנגוריה הציבורית". המשיב עתר להורות על מינוי עו"ד מהסנגוריה הציבורית על מנת שיוכל להוכיח טענותיו. לבקשתו צורפה תגובה מודפסת מפורטת לבקשה העיקרית ונספחים.

בהחלטתי מאותו יום הבהרתי, כי מדובר בהליך אזרחי ולכן הבקשה למינוי עו"ד מהסנגוריה הציבורית לא רלוונטית להליך זה. עוד הבהרתי, כי לא קיימת חובת ייצוג בהליך ורוב הבקשות אכן נשמעות ללא ייצוג של עורכי דין. עם זאת, במידה והמשיב לא יכול למנות לעצמו עו"ד והוא מעוניין בכך, עליו לפנות ללשכה לסיוע משפטי. אדגיש, כי בפתח הדיון שהתקיים בפניי היום, אישר המשיב כי יש לראות בבקשה שהגיש ביום 2.1.2021 כתגובה לבקשה לצו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת.

5. המשיב עתר בתגובתו לבטל את הצו הזמני שניתן נגדו. תגובתו צפופה ועמוסה בפרטים. הוא טען, כי הוא נרדף על ידי המבקש על רקע מוצא עדתי. נטען, כי המבקש ממציא עילות שווא. נטען, כי כבר

במהלך אסיפת דיירים שנערכה ביום 7.2.2020, הוא דרש מראש הוועד מקובסקי להתקין מצלמות בלובי הבניין, אולם מסיבה לא ברורה, הדיירים התנגדו לכך. המבקש מצדו, לא הביע את דעתו בעניין באותה ישיבה, למרות שהוא עצמו התקין מצלמה מעל דלת דירתו, המכוונת, בין היתר, גם לרחבת הקומה השניה, בה מתגורר המשיב. נטען, כי מצלמה נוספת של המבקש מותקנת מחוץ לחלון שצופה אל רחבת הגינה וכי המבקש גם סיפר לו שמותקנת ברכבו מצלמה. המשיב תהה כיצד זה אין בידי המבקש תיעוד כלשהו של ביצוע הפגיעה ברכבו. לטענתו, התנגדות הדיירים להתקין מצלמה בלובי נובעת מכך שמעוניינים להמשיך להעליל עליו עלילות שווא.

המשיב טען, כי בהליך קודם שהתקיים ביום 11.6.2017, דחה בית משפט השלום בקשה קודמת של המבקש להוציא נגדו צו הרחקה. בהמשך, בחודש דצמבר 2019, פנו המבקש ודייר נוסף בשם אלרהנד בבקשה נוספת ובית המשפט נעתר לבקשתם חרף טענות שקריות שלהם. המבקש טען, כי ההחלטה ניתנה לאחר איום מרומז על בית המשפט. המשיב הדגיש, כי המבקש עצמו אישר שהוא לא מוטרד ולא מדבר איתו כלל. בכל הנוגע לדו"ח הכספי של וועד הבית, טען המבקש כי הוא בקשר אך ורק עם יו"ר וועד הבית - יאנוש מקובסקי ואין לו שום קשר למבקש. המשיב הבהיר, כי הסכסוך בעניין דמי וועד הבית נוגע לתשלום עבור אחזקת מעלית וכי עורך הדין מהאגודה לתרבות הדיור קבע שלא מוטלת עליו חובה להשתתף בהוצאות אחזקת המעלית, כאמור. כעת לשיטתו, מחפש המבקש "סיפורים חדשים" וטוען כי המשיב חייב כסף לוועד הבית. המשיב כפר בטענות המבקש וביקש לדחות את הבקשה.

6. במהלך הדיון שהתקיים בפניי היום, ניתנה למשיב אפשרות להשלים טענותיו בעל פה. לאחר מכן, ניצלו הצדדים את זכותם לחקור בחקירה נגדית איש את רעהו וסיכמו את טענותיהם בעל פה.

7. המשיב חזר והכחיש את כל טענותיו של המבקש כלפיו. לטענתו, הוא נרדף על ידי המבקש באופן אובססיבי. בכל הנוגע לדו"ח הכספי של וועד הבית, הבהיר המשיב כי מדובר בדו"ח שיצא כבר בחודש ספטמבר והפנה למכתב ששלח בנוגע לאותו דו"ח כבר ביום 30.9.2020 לאגודה לתרבות הדיור. משנשאל במפורש האם הוא קשור לנזקים שנגרמו לרכבו של המבקש, הכחיש כל מעורבות בעניין וטען, כי ייתכן והמבקש עשה זאת בעצמו כדי להעליל עליו. המשיב הדגיש, כי אף המבקש אישר שלא היה דבר מאז 2019.

8. המשיב הגיש שלושה מכתבים מדיירים אחרים, אשר תומכים לשיטתו בטענותיו (מש/1) - מכתבו של מר מקובסקי (יו"ר הוועד) לפיו המשיב עוזר בתחזוקת המבנה ומשבח אותו על כך. מכתבו של הדייר פרל משה מיום 2.2.2021, המאשר כי המשיב הוא שכן טוב שנכון תמיד לסייע וכי קיימים ביניהם יחסי שכנות טובה ומכתבו של מר יצחק בוכבינדר מיום 15.12.2020, במסגרתו הודה לו על עזרה בתיקון תקרת הלובי בבניין.

המבקש, מנגד, הגיש 4 מכתבים של דיירים אחרים - מכתב של גב' רותם כתם אופיר מיום 2.2.2021, המצדד בבקשת המבקש, אישור בדוא"ל של מר יורם אלרהנד, במסגרתו נרשם כי "אני תומך בבקשת

יוסי פלג ומצדיק אותה" ואישור בוטסאפ של הדיירת עדנה בלסקי, לפיו אף היא מצדיקה את בקשת המבקש. בנוסף, הוצגה התייחסות, הנחזית להיות שייכת למר אלרנהנד, מיום 12.11.2019, בנוגע להתנהלות של המשיב.

אבהיר כבר בשלב זה, כי הצדדים לא הביאו לעדות עדים נוספים, לרבות הדיירים שכתבו את המכתבים הקצרים. אינני מוצא מקום ליתן למכתבים משקל ראייתי, מכיוון שעורכיהם לא הובאו לעדות וממילא, לא מצויה בהם ולו ראשית ראייה לארוע הספציפי נשוא הבקשה.

9. סעיף 1 לחוק מגדיר את מטרת החוק - **"להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".**

המונח "הטרדה מאיימת" מוגדר בסעיף 2 לחוק, כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

המונח הטרדה מאיימת כולל שני יסודות מצטברים. האחד - ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר. השני - הנסיבות מציבות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שנית ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם. יסוד זה צופה פני עתיד (ראה בר"ע (מחוזי-י-ם) 179/04 נס שובך נגד מרים ניסים (10.4.2004) וע"א (מחוזי-חיפה) 4666-12-08 אסף דין נגד רינה יעל אוריאל (21.9.2009)).

10. צו למניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא. הפעלתו של חוק מניעת הטרדה מאיימת צריכה להיעשות באופן מושכל, כך שתכליתו ומטרתו יושגו ומנגד, לא יפגעו יתר על המידה חירויות יסוד של בעל הדין שניתן כנגדו הצו, נוכח הוראות חוק יסוד האדם וחירותו (ראה רע"א 2327/11 פלוני נגד פלוני (28.4.2011), בר"ע 179/04, לעיל).

11. מן הכלל אל הפרט. הצדדים הם דיירים בבית משותף ברחוב הברושים 15 בחיפה. מהראיות שהוצגו בפני, עולה כי קיים בין הצדדים סכסוך שכנים מזה מספר שנים, בנוגע להתנהלות ברכוש המשותף ותשלומי ועד הבית. הוגשו מספר תלונות במשטרה, אולם לא ברור מה עלה בגורלן והאם העמיקה המשטרה בחקירת הארועים.

12. במהלך חודש מאי 2017 הגישו המבקש ואשתו בקשה לצו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב (ה"ט 62945-05-17), בגין מספר ארועים נטענים. לאחר דיון במעמד הצדדים, נדחתה הבקשה. בית המשפט הבהיר, כי הוצגו בפניו שתי גרסאות עובדתיות הסותרות זו את זו ומשלא זימנו המבקשים לבית המשפט עדים, אשר לדבריהם נכחו באירועים נשוא הבקשה, יש לזקוף הדבר לחובתם. נקבע, כי במצב דברים זה לא ניתן לקבוע כי גרסת המבקשים עדיפה. בית המשפט הוסיף, כי יש לאפשר למשטרה למצות את החקירה.

13. במהלך חודש דצמבר 2019 הגיש המבקש בקשה נוספת לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, אשר נדונה בה"ט 15707-12-19. הבקשה נסובה סביב טענות המבקש בדבר חבלות ברכוש המשותף וברכוש הפרטי (דבק במנעול דלת הכניסה, חבלות בשעון המים ובצינור המים המוביל לדירתו) ואיומים מצד המשיב. בהחלטתה מיום 12.12.2019 קבעה כבוד השופטת מצא, כי "אין ספק שבין המבקש ושאר הדיירים ו/או חלקם לבין המשיב, קיים סכסוך הנוגע לאופן ההתנהלות הדיירים, השימוש ברכוש המשותף, התנהלות כספית ועוד. אלה אינם עילה למתן צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת. יחד עם זאת, נחה דעתי כי המבקש עמד ברף הראיה הנדרש בכל הנוגע לטענותיו, במיוחד בשים לב לכך שמתן צו לא יפגע במשיב, אשר ממילא יצא מקבוצת הווצאפ של הבית המשותף, והודיע כי אינו פונה למבקש. יובהר כי אין בהחלטה זו קביעה בכל הנוגע לטענות המבקש והעד מטעמו, כנגד המשיב בכל הנוגע להשחתת גלגלי רכביהם, ו/או פגיעה ברכוש המשותף. יחד עם זאת, השתכנעתי כי מתן צו שמשמעותו יצירת מרחק בין המבקש לבין המשיב, עשוי להרגיע, ולו במעט את מצב הדברים, ומקווה אני כי יהיה בו כדי לסייע למניעת הישנות תופעות עליהן התלונן המבקש" (ההדגשות שלי - א.ר.).

14. הבסיס לבקשה שבפני, הוא ארוע חמור של חבלה בארבעת צמיגי רכבו של המבקש, שארע ביום 29.1.2021. אין ספק, כי מדובר במעשה הנכלל במונח "הטרדה מאיימת" על פי החוק. אלא, שלא הוצגה בפני ראיה ישירה כלשהי, הקושרת את המשיב לביצוע המעשה. עצם סמיכות הארוע להוצאת הדו"ח הכספי של ועד הבית המשותף, הכולל רישום חוב של המשיב, אין בה די כדי לעמוד, ולו לכאורה, בנטל להראות כי ידיו של המשיב במעל. הדבר מקבל משנה תוקף, שעה שדו"ח ביניים של ועד הבית, שכלל את אותם נתונים כספיים, לרבות חוב דמי ועד בית נטען של המשיב, הועבר לידי כבד במהלך חודש ספטמבר 2020 ולמרות זאת, לא ארע דבר במשך מספר חודשים.

יתירה מזאת, המבקש אישר במפורש, כי למרות שתוקף הצו שניתן במסגרת ה"ט 15707-12-19 פג במהלך חודש יוני 2020, לא היה המשיב מעורב בארוע כלשהו, לא הטריד ולא איים על המבקש באופן כלשהו ולמעשה, לאורך כל התקופה מאז מתן הצו הקודם בשנת 2019, לא היה בין הצדדים דין ודברים. בנסיבות העניין, העובדה שניתן בעבר צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב (בפרט נוכח תוכן אותה החלטה, כפי שפורט לעיל), אין בה כשלעצמה די כדי להניח שיטריד או יאיים שנית. ראוי לציין, כי בית המשפט הבהיר בהחלטתו מיום 12.12.2019, שאין במתן הצו משום קביעה בכל הנוגע לטענות המבקש כנגד המשיב בנוגע להשחתת כלי הרכב או פגיעה ברכוש המשותף.

15. משלא הוכח בפני, ולו ברף הנמוך, כי המשיב היה מעורב בפגיעה ברכבו של המבקש ומאחר ולא מתקיים גם התנאי השני, הדורש בסיס סביר להניח כי המשיב יטריד את המבקש בעתיד, אין מקום ליתן כנגדו צו למניעת הטרדה מאיימת.

16. לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה ומורה על ביטול הצו הארעי שניתן כנגד המשיב ביום 31.1.2021.

17. בשולי הדברים, או שמא בעיקרם - חששם של המבקש ואשתו נוכח הפגיעה ברכבם מובן ואין בהחלטה זו כדי להפחית במאומה מחומרת המעשה של השחתת הרכב. מטבע הדברים, לרב לא יהיו בידי המבקש הכלים הנדרשים לצורך הוכחת טענותיו בארועים מסוג זה (למעט עצם החבלה ברכב, שהוכחה בתמונות, ואינה שנויה במחלוקת). תפקיד המשטרה לחקור ארועים מעין אלה ומצופה ממנה למצות את החקירה בתלונת המבקש עד תום, במהירות האפשרית.

המזכירות תמציא העתקים מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.